

Věc C-240/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

17. dubna 2023

Předkládající soud:

Bundesverwaltungsgericht (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

9. prosince 2022

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Freistaat Bayern

Opis

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo)

USNESENÍ

[omissis]

Ve správní věci

Herbaria Kräuterparadies GmbH,
[omissis] Fischbachau,

žalobkyně, odvolatelka
a navrhovatelka v řízení o
opravném prostředku
„Revision“

[omissis]

proti

Freistaat Bayern (spolková země Bavorsko),

zastoupené Landesanwaltschaft Bayern (zemské státní zastupitelství spolkové země Bavorsko, Německo)
[omissis] Mnichov,

žalované, odpůrkyni v odvolacím řízení
a odpůrkyni v řízení o opravném prostředku „Revision“

3. senát Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud)
na základě ústního jednání konaného dne 9. prosince 2022
[omissis]

rozhodl takto:

Řízení se přerušuje.

Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě článku 267 SFEU předkládají následující otázky týkající se výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. 2018, L 150, s. 1) ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/474 ze dne 17. ledna 2022 (Úř. věst. 2022, L 98, s. 1) a Listiny základních práv Evropské unie:

1. Musí být čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 vykládán v tom smyslu, že pro zpracovanou potravinu, která je za podmínek stanovených čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 dovezena s cílem uvést ji na trh v Unii jako ekologický produkt, která však, protože kromě rostlinných produktů obsahuje i minerální látky a vitaminy, které nejsou rostlinného původu, nespĺňuje požadavky stanovené čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) přílohy II tohoto nařízení, lze použít logo Evropské unie pro ekologickou produkci?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Vyplývá z článku 20 Listiny základních práv Evropské unie, že pro zpracovanou potravinu lze použít logo Evropské unie pro ekologickou produkci, pokud pochází z Evropské unie a splňuje rovnocenná pravidla produkce a kontroly třetí země uznané podle čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848, nikoli však požadavky stanovené čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) jeho přílohy II?
3. Vyplývá z článku 20 Listiny základních práv Evropské unie, že takovou zpracovanou potravinu pocházející z Evropské unie lze podle

čl. 30 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 označit výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, aniž se použije logo Evropské unie pro ekologickou produkci?

O d ů v o d n ě n í:

I

- 1 Spor se týká označování zpracované potraviny jako potraviny pocházející z ekologické produkce.
- 2 Žalobkyně vyrábí výrobek „Blutquick“, což je směs ovocných šťáv a bylinných výtažků, které pocházejí z ekologické produkce. Do nápoje jsou přidávány vitaminy, které nejsou rostlinného původu, a glukonan železnatý. Žalobkyně „Blutquick“ uvádí na trh jako doplněk stravy. Na obalu se nachází logo EU pro bioprodukty, německá značka pro bioprodukty (*Bio-Siegel*) a označení odkazující na to, že přísady pocházejí z „kontrolovaného ekologického zemědělství“.
- 3 Rozhodnutím ze dne 18. ledna 2012 Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Bavorský zemský zemědělský úřad, Německo) mimo jiné žalobkyni nařídil, že do 1. prosince 2012 musí při etiketování, označování, propagaci a uvádění daného výrobku na trh přestat používat označení odkazující na ekologické zemědělství chráněné nařízením Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. 2007, L 189, s. 1). Jako odůvodnění uvedl, že podle pravidel stanovených nařízením (ES) č. 834/2007 a čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. 2008, L 250, s. 1), lze do zpracovaných produktů, které nesou označení „ekologický“, přidávat vitaminy a minerální látky pouze v případě, že je jejich použití vyžadováno zákonem. V případě výrobku „Blutquick“ tomu tak není.
- 4 Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala žalobu. Verwaltungsgericht (správní soud, Německo) Soudnímu dvoru předložil otázky týkající se výkladu čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008. Soudní dvůr Evropské unie rozsudkem ze dne 5. listopadu 2014, C-137/13, rozhodl, že čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že použití látky, na kterou se toto ustanovení vztahuje, je vyžadováno zákonem pouze za podmínky, že norma unijního práva nebo norma vnitrostátního práva, která je s unijní normou v souladu, přímo stanoví přidání uvedené látky do potraviny k tomu, aby tato potravina mohla být vůbec uváděna na trh. Použití takové látky není v tomto smyslu vyžadováno zákonem, pokud je potravina uváděna na trh jako doplněk stravy, s nutričním nebo zdravotním tvrzením nebo jako potravina pro zvláštní výživu, i když to znamená, že pro dodržení příslušných ustanovení unijního práva týkajících se přidávání látek do potravin tato potravina musí obsahovat stanovené množství dotčené látky. K námitce, kterou žalobkyně vznesla již v dřívějším

řízení, a to že je diskriminována oproti podnikům ze třetích zemí s produkčním systémem uznaným za rovnocenný, se Soudní dvůr Evropské unie nevyjádřil, protože předkládající Verwaltungsgericht (správní soud) v této souvislosti nepoložil žádné otázky.

- 5 Verwaltungsgericht (správní soud) žalobu na neplatnost [napadeného rozhodnutí] zamítl jako neopodstatněnou. Neúspěšné bylo i odvolání žalobkyně. Odvolací soud v rozsudku ze dne 29. července 2021 ohledně zákonnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že přidávání vitaminů a glukonanu železnatého není u takové zpracované potraviny, jako je výrobek „Blutquick“, výslovně vyžadováno zákonem, v důsledku čehož používání loga pro ekologickou produkci (dále jen „logo EU pro bioprodukty“) ze strany žalobkyně porušuje článek 23 nařízení (ES) č. 834/2007. Článek 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008 nelze vykládat extenzivně ani s ohledem na článek 20 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Žalobkyně má za to, že je v důsledku čl. 33 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 vystavena nerovnému zacházení, protože toto ustanovení umožňuje, že konkurenční produkty ze Spojených států mohou být v Evropské unii uváděny na trh jako bioprodukty s logem EU pro takové produkty, ačkoli do nich byly přimíchány látky, zejména vitaminy, které jsou podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007, čl. 27 odst. 1 a přílohy VIII nařízení (ES) č. 889/2008 při výrobě v Evropské unii nepřípustné. Podle odvolacího soudu však k takovému nerovnému zacházení nedochází. Je sice pravda, že podobné bioprodukty ze Spojených států mohou být v EU prodávány jako takové, nemohou však nést logo EU pro bioprodukty. Podle čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 lze logo EU pro bioprodukty používat, pokud dané produkty splňují požadavky stanovené tímto nařízením. V případě rovnocenných produktů tomu tak automaticky není; v souladu s nařízením ve smyslu čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 jsou pouze tehdy, pokud bezvýjimečně splňují požadavky stanovené tímto nařízením. V případě produktu vyrobeného ve Spojených státech, který by se podobal produktu žalobkyně, tomu tak není.
- 6 Svůj opravný prostředek „Revision“ žalobkyně i nadále směřuje proti rozhodnutí ze dne 18. ledna 2012 a v podstatě tvrdí, že produkt dovezený jako rovnocenný může nést logo EU pro bioprodukty i tehdy, pokud zároveň nesplňuje pravidla produkce stanovená nařízením (ES) č. 834/2007. Pokud tuto možnost u výrobku „Blutquick“ nemá, jedná se o porušení zásady rovnosti zakotvené v článku 20 Listiny. Mimoto se o takové porušení jedná již proto, že americké produkty, které obsahují přidané vitaminy a minerální látky, mohou být – bez ohledu na použití loga EU pro bioprodukty – prezentovány jako bioprodukt, zatímco ona sama může „Blutquick“ uvádět na trh pouze jako konvenční produkt. Zákaz přidávání vitaminů a forem minerálních látek do jejího výrobku se na ni nemůže vztahovat, pokud se nevztahuje na producenty ve Spojených státech.
- 7 Žalovaná s opravným prostředkem „Revision“ nesouhlasí a v podstatě tvrdí, že produkty, které pocházejí z uznané třetí země, mohou nést logo EU pro bioprodukty pouze v případě, že požadavky stanovené nařízením (ES) č. 834/2007 splňují. K namítanému nerovnému zacházení nedochází. Na základě vzájemného

uznávání rovnocennosti byl přístup na trh Unie poskytnut i výrobkům, která nespĺňují unijní pravidla pro ekologickou produkci. Rovné zacházení s americkými výrobky, o které usiluje žalobkyně, by vedlo k zásadní změně systému Evropské unie, která nebyla uznáním rovnocennosti zamýšlena a ohrozila by cíle právních norem EU.

II

- 8 Je třeba řízení přerušit a předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 267 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Výklad unijních právních předpisů, které jsou relevantní pro rozhodnutí v této věci, není natolik zřejmý, že neponechává prostor pro jakoukoliv rozumnou pochybnost [viz rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2021, Consorzio, C-561/19 (ECLI:EU:C:2021:799), bod 39].
- 9 1. Rozhodnutím ze dne 18. ledna 2012 bylo žalobkyni zakázáno používat pro její výrobek „Blutquick“ unijním právem chráněné označení odkazující na ekologické zemědělství. Zakaz se vztahuje na používání loga EU a německé značky pro bioprodukty, jakož i jakýchkoli dalších označení odkazujících na ekologickou produkci, například v seznamu složek. Právní posouzení daného opatření je s ohledem na jeho povahu správního aktu s trvalým účinkem třeba založit na právním stavu platném v době rozhodování soudu, kterému přísluší rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“ (k této otázce viz rozsudek [Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud)] ze dne 13. června 2019, 3 C 28.16BVerwGE 166, s. 32, bod 11). V důsledku toho se již nepoužije nařízení (ES) č. 834/2007, na kterém žalovaná založila svůj příkaz, nýbrž nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. 2018, L 150, s. 1).
- 10 2. Právním základem zákazu uloženého žalobkyni je čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848. Podle tohoto ustanovení příslušné orgány v případě nesouladu majícího vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období v jakékoli fázi produkce, přípravy a distribuce, například v důsledku použití nepovolených produktů, látek nebo technik nebo smísení s konvenčními produkty, zajistí, aby při označování a propagaci celé dotčené dávky nebo produkční série nebylo odkazováno na ekologickou produkci. Nesoulad ve smyslu čl. 3 bodu 57 nařízení (EU) 2018/848, který je podle uvedeného ustanovení vyžadován pro zásah, pokud jde o výrobek „Blutquick“ jakožto zpracovanou potravinu, vyplývá z čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) jeho přílohy II. Podle těchto ustanovení je při zpracování potravin možné používat minerály (včetně stopových prvků), vitaminy, aminokyseliny a mikroživiny, a to za předpokladu, že jejich použití v potravinách určených k běžné spotřebě je „výslovně právně požadováno“, čímž se rozumí výslovně požadováno v ustanoveních unijního práva nebo ustanoveních vnitrostátních právních předpisů slučitelných s unijním právem, na základě kterých nesmí být dané potraviny v

žádném případě uváděny na trh jako potraviny určené k běžné spotřebě, jestliže neobsahují jako přídatné látky daný minerál, vitamin, aminokyselinu nebo mikroživinu. V případě výrobku „Blutquick“ tomu tak není, což nepopírá ani žalobkyně. Přidávání vitaminů a glukonanu železnatého do produktu žalobkyně tedy ve znění části IV bodu 2.2.2. písm. f) přílohy II nařízení (EU) č. 2018/848 nemá oporu. To má za následek, že podle čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 je vyloučeno používání loga EU pro bioprodukty; totéž podle čl. 33 odst. 5 tohoto nařízení platí pro německou značku pro bioprodukty. Podle čl. 30 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 není přípustné ani označování uvedeného výrobku jako „biologický“ či „ekologický“. Při plném uplatňování uvedených pravidel by byl zákaz ze dne 18. ledna 2012 v souladu s právem, žaloba a opravný prostředek „Revision“ by byly neúspěšné.

- 11 3. Žalobkyně proti tomu namítá, že ze zásady rovného zacházení zakotvené v článku 20 Listiny vyplývá, že musí mít právo označovat výrobek „Blutquick“ logem EU pro bioprodukty a označením odkazujícím na ekologickou produkci, protože podobný výrobek vyráběný ve Spojených státech tam lze prodávat jako „organic“, a tudíž ho na základě dohody o vzájemném uznávání uzavřené mezi Evropskou unií a Spojenými státy lze v Unii uvádět na trh jako ekologicky vyprodukovanou potravinu, a to včetně používání loga EU pro bioprodukty. Zda tento argument opravnému prostředku „Revision“ dopomůže k úspěchu, není předkládající senát s to rozhodnout bez předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie. Daný případ nastoluje několik otázek týkajících se výkladu unijního práva, které je třeba objasnit.
- 12 a) Předkládající senát v této souvislosti vychází z toho, že se na základě svého čl. 51 odst. 1 první věty použije Listina základních práv Evropské unie, protože prostřednictvím pravidel stanovených nařízením (EU) 2018/848 je dotčeno uplatňování unijního práva.
- 13 b) Článek 20 Listiny vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno [ustálená judikatura Soudního dvora, rozsudek ze dne 3. února 2021, C-555/19 (EU:C:2021:89), bod 95].
- 14 aa) Ohledně existence nerovného zacházení je předně třeba objasnit, zda žalobkyně správně tvrdí, že s jejím výrobkem „Blutquick“ je ohledně používání loga EU pro bioprodukty zacházeno jinak než s podobným výrobkem podniku ze třetí země, jako jsou Spojené státy, pokud je tento výrobek ze třetí země podle čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 dovezen do Unie za účelem uvedení na trh jako ekologického produktu. Jak je uvedeno v bodě 2, výrobek „Blutquick“ podle čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 z důvodu přidání vitaminů a glukonanu železnatého uvádět na trh s logem EU pro bioprodukty nelze. O nerovné zacházení by se tedy jednalo, pokud by zpracovaná potravina ze třetí země, která je podobná tomuto výrobku a do které je na základě pravidel produkce, která byla uznána za rovnocenná, povoleno přidávat příslušné vitaminy a minerální látky, při uvádění na trh v Evropské unie logo EU pro bioprodukty nést mohla, ačkoli tato

potravina vzhledem k přidání těchto vitaminů a minerálních látek nesplňuje pravidla produkce stanovená nařízením (EU) 2018/848.

- 15 Předkládající senát je přesvědčen, že na otázku, zda by takový produkt dovezený ze třetí země mohl nést logo EU pro bioprodukty, nelze na základě ustanovení čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 a stávající judikatury Soudního dvora Evropské unie – včetně judikatury vzešlé z řízení C-137/13 – poskytnout dostatečně jasnou odpověď. Odvolací soud na uvedenou otázku – ještě za platnosti nařízení (ES) č. 834/2007 – odpověděl záporně a v této souvislosti v podstatě odkázal skutečnost, že podle čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 lze logo EU pro bioprodukty použít, pokud dané produkty splňují požadavky stanovené tímto nařízením. Nařízení (ES) č. 834/2007 v této souvislosti rozlišuje mezi produkty, které splňují požadavky stanovené tímto nařízením, a produkty, které jsou pouze rovnocenné. Posledně uvedené produkty podmínky stanovené nařízením ve smyslu čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 nesplňují. Tato argumentace, kterou lze v zásadě vztáhnout i na nyní platný právní stav, však není natolik přesvědčivá, aby bylo možno závěr vyplývající z tohoto výkladu považovat za nepochybný. Platí to i v rozsahu, v jakém odvolací soud přihlíží k systematické daného ustanovení a cíli ochrany spotřebitele. Ledacos naopak zřejmě nasvědčuje tomu, že zpracovaná potravina vyprodukovaná ve třetí zemi, která je v Evropské unii uváděna na trh za podmínek uvedených v čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848, může nést logo EU pro bioprodukty i v případě, že kromě rostlinných produktů obsahuje i minerální látky a vitaminy, které nejsou rostlinného původu, a nesplňuje tak požadavky stanovené čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) jeho přílohy II. Na jednu stranu by se zněním čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 rovněž bylo slučitelné považovat za „požadavky stanovené tímto nařízením“, které mají být splněny, nikoli pravidla produkce, nýbrž, pokud jde o produkty dovezené do Unie, ustanovení o dovozu, zejména o uznávání pravidel produkce a kontroly za rovnocenná podle článku 45 a následujících nařízení (EU) 2018/848. V takovém případě by k dosažení souladu ve smyslu čl. 33 odst. 1 druhé věty nařízení (EU) 2018/848 postačovalo, že daný produkt byl dovezen za podmínek stanovených těmito ustanoveními. Na druhou stranu by s cílem sledovaným uznáváním rovnocennosti a příslušnými dohodami o vzájemném uznávání, který spočívá v odstranění překážek bránících vzájemnému obchodu, zřejmě byla v souladu spíše možnost označovat produkty ze třetích zemí dovezené na základě pravidel rovnocennosti stejně jako „rovnocenný“ produkt pocházející z EU, který však nesplňuje zcela totožné standardy; logo EU pro bioprodukty by mohlo mít značný význam z hlediska konkurenceschopnosti produktu ze třetí země.
- 16 bb) Je-li odpověď na první předběžnou otázku kladná, mohlo by se o nerovné zacházení s producenty usazenými v Evropské unii ve srovnání s producenty ze třetích zemí, jejichž pravidla produkce a kontroly byla uznána za rovnocenná, pokud jde o používání loga EU pro bioprodukty, jednat v případě, že by uvádění produktu vyrobeného v Unii a produktu vyrobeného ve třetí zemi na trh v Unii představovalo bez ohledu na odlišná pravidla produkce a kontroly v Unii a v dané třetí zemi srovnatelné situace. Tomu by mohla nasvědčovat okolnost, že v

projednávané věci nejde o produkci, nýbrž o označování produktů, které lze v Unii uvádět na trh a které si vzájemně konkurují. Pokud by se jednalo o nerovné zacházení, mohlo by nicméně být odůvodněné. Jako objektivní důvod pro nerovné zacházení by v této souvislosti bylo možno vzít v potaz samotné uznávání rovnocennosti, resp. usnadnění obchodu, která jsou jeho cílem. Naproti tomu žalobkyně má za to, že takové odůvodnění nepřichází v úvahu přinejmenším v případě, že Evropská komise – jako je tomu podle jejího názoru v projednávané věci – uznala za rovnocenná pravidla produkce a kontroly, která nejsou v souladu se „základními“ pravidly platnými v Unii. V takovém případě má podnik vyrábějící v Unii nárok na to, aby musel splnit pouze pravidla produkce vztahující se na podnik ze třetí země. Na otázku, zda v souladu s tím z článku 20 vyplývá, že pro zpracovanou potravinu lze použít logo EU pro bioprodukty, pokud pochází z Evropské unie a splňuje rovnocenná pravidla produkce a kontroly třetí země uznané podle čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848, nikoli však požadavky stanovené čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) jeho přílohy II, nelze odpovědět s dostatečnou jistotou. Dotčená problematika, která souvisí s praxí vzájemného uznávání, může mít velký význam. Nastoluje rozmanité otázky týkající se rovného zacházení a obrácené diskriminace, jakož i případné ztráty regulační autonomie Unie [viz stanovisko generální advokátky E. Sharpston ze dne 8. května 2014, C-137/13 (ECLI:EU:C:2014:318), bod 59]. V tomto ohledu je zapotřebí objasnění ze strany Soudního dvora Evropské unie.

- 17 cc) Nezávisle na oprávnění používat logo EU pro bioprodukty vyvstává obdobná otázka ohledně označení odkazujícího na ekologickou produkci podle čl. 30 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848, jehož užívání bylo žalobkyni napadeným rozhodnutím rovněž zakázáno.
- 18 Pokud dva podniky vyrábějí stejnou zpracovanou potravinu, která splňuje pravidla produkce a kontroly třetí země uznané podle čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848, nikoli však – jako v projednávané věci vzhledem k přidání určitých složek – požadavky stanovené čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 2018/848 ve spojení s částí IV bodem 2.2.2. písm. f) jeho přílohy II, a hodlají dané produkty v Evropské unii prodávat s označením odkazujícím na ekologickou produkci, existuje, pokud se dané situace v zásadě považují za srovnatelné, v tomto ohledu nerovné zacházení ve smyslu článku 20 Listiny: zatímco podnik vyrábějící v Evropské unii podle čl. 30 odst. 1 druhé věty nařízení (EU) 2018/848 svůj produkt při uvádění na trh v Evropské unii opatřit označením odkazujícím na ekologickou produkci nesmí, podnik usazený ve třetí zemi, která je uznána v souladu s článkem 48 nařízení (EU) 2018/848, svůj produkt tímto označením označit může. Vyplývá to ze skutečnosti, že podle čl. 45 odst. 1 písm. b) bodu iii) nařízení (EU) 2018/848 může být produkt, na který se vztahuje toto nařízení, dovezen ze třetí země s cílem uvést ho na trh v Unii jako ekologický produkt, pokud – vedle dalších podmínek – pochází ze třetí země, která je uznána v souladu s článkem 48 uvedeného nařízení a splňuje rovnocenná pravidla produkce a kontroly této třetí země.

- 19 Otázky uvedené v oddílu bb), které se týkají odůvodnění nerovného zacházení s producenty usazenými v Evropské unii a producenty usazenými ve třetích zemích, analogicky vyvstávají ohledně odkazujícího označení podle článku 30 nařízení (EU) 2018/848. Je třeba objasnit, zda z článku 20 Listiny vyplývá, že zpracovanou potravinu pocházející z Evropské unie lze podle čl. 30 odst. 1 uvedeného nařízení označit výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, aniž se použije logo Evropské unie pro takovou produkci. Odpověď na danou otázku není zřejmá, ani pokud jde o tuto situaci.
- 20 4. Nastolené otázky jsou relevantní pro rozhodnutí v této věci. Předkládající senát má s ohledem na současný stav řízení za to, že produkt podobný výrobku „Blutquick“ by ve Spojených státech mohl být vyráběn a uváděn na trh jako ekologická potravina.
- 21 a) Spojené státy jsou třetí země, která je uznána v souladu s čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 ve spojení s čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 126/2012 ze dne 14. února 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, pokud jde o osvědčení, a nařízení (ES) č. 1235/2008, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze Spojených států amerických (Úř. věst. 2012, L 41, s. 5) je zařadilo do seznamu třetích zemí, jejichž systém produkce a kontrolní opatření pro ekologickou produkci zemědělských produktů jsou uznány za rovnocenné s těmi, které jsou stanoveny v nařízení č. 834/2007, obsaženého v příloze III nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí. Stalo se tak na základě dohody o rovnocennosti ze dne 15. února 2012 uzavřené formou výměny dopisů. Prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/931 ze dne 17. června 2015, kterým se mění a opravuje nařízení (ES) č. 1235/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí (Úř. věst. 20[07], L 151, s. 1), bylo dané zařazení, které bylo zprvu časově omezeno, prodlouženo na dobu neurčitou. Podle čl. 48 odst. 1 druhé věty nařízení (EU) 2018/848 uznání platí do 31. prosince 2026. Rozhodnutím Rady (EU) 2021/1345 ze dne 28. června 2021 o zmocnění k zahájení jednání s cílem uzavřít dohody o obchodu s ekologickými produkty (Úř. věst. 2021, L 306, s. 2) byla Komise zmocněna k zahájení těchto jednání i se Spojenými státy.
- 22 b) Odvolací soud dospěl k závěru, který je pro soud, kterému přísluší rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“, závazný (§ 137 odst. 2 a § 173 první věta [Verwaltungsgerichtsordnung (soudní řád správní)] ve spojení s § 560 [Zivilprozessordnung (občanský soudní řád)]), a sice že podle relevantních právních předpisů Spojených států – zejména *Organic Foods Production Act* (dále jen „OFPA“) – jsou za určitých podmínek jako složky v nebo na zpracovaných produktech, které jsou označovány jako ekologické produkty nebo produkty z ekologicky vyrobených specifikovaných složek nebo skupin potravin (článek 206.605 OFPA), povoleny výživové vitaminy a minerály. Účastníci řízení na

jednání prohlásili, že za současného stavu mají za to, že produkt podobný výrobku žalobkyně by ve Spojených státech mohl být uváděn na trh jako „*organic*“.

[*omissis*]

[podpisy]

PRACOVNÍ DOKUMENT